22/10/2021

Αυστραλίας Μακάριος: Ο Πατριάρχης έχει ανθρώπινη καρδιά

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Σε ατμόσφαιρα βαθιάς συγκινήσεως εορτάστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Marrickville, στο Σύδνεϋ, η επέτειος των 30 ετών από την εκλογή του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως με τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο να αναφέρει ότι το μεγαλύτερο χάρισμα του Πατριάρχου είναι ότι έχει ανθρώπινη καρδιά.

Το πρωί της Παρασκευής, 22 Οκτωβρίου, τελέστηκε Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου, συλλειτουργούντων των Θεοφιλεστάτων Επισκόπων Μιλητουπόλεως κ. Ιακώβου και Μελόης κ. Αιμιλιανού και συμμετεχόντων των ιερέων της πόλεως του Σύδνεϋ. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Θεοφιλέστατοι εψηφισμένοι Επίσκοποι Σωζοπόλεως κ. Κυριακός και Χαριουπόλεως κ. Πρόχορος, ενώ εκκλησιάστηκαν,

μεταξύ άλλων, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σύδνεϋ, κ. Χρήστος Καρράς, ο Ιατρός και Αντιπρόεδρος της «Βασιλειάδας», κ. Θεοδόσης Πενκλής, με τη σύζυγό του Μαριάννα, κ.ά.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, τη συγκίνηση επέτεινε η χειροθεσία του νέου Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Κρικέλη. Στην προσφώνησή του, ο Πανοσιολογιώτατος κ. Χριστοφόρος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο για την επιλογή να τελεστεί η χειροθεσία του σε μια τέτοια μεγάλη ημέρα για την Ορθοδοξία, ενώ μίλησε με υιική αγάπη και σεβασμό για το σεπτό πρόσωπο του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Εξέφρασε, μάλιστα, την ευγνωμοσύνη του, και ως παιδί προσφύγων της Μικράς Ασίας, για τις πολλές δραστηριότητες του Παναγιωτάτου, οι οποίες *«δίνουν ζωή όχι μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά και στα ιερά εδάφη των προγόνων μας που συνεχίζουν να μαρτυρούν για τους Ρωμηούς και τη Ρωμηοσύνη».* Αναφερόμενος στον Αρχιεπίσκοπο, επικέντρωσε στην απέραντη αγάπη του και στην αγωνία με την οποία εργάζεται για την τοπική Εκκλησία και για το ποίμνιό του, ενώ διαβεβαίωσε πως ο ίδιος, από τη νέα του θέση, θα διακονεί με αφοσίωση προς τον Ποιμενάρχη του και προς ολόκληρη την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας.

Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος αναφέρθηκε αρχικά στο ορόσημο της συμπλήρωσης 30 ετών από την εκλογή του Οικουμενικού Πατριάρχου, κάνοντας λόγο για μια ιδιαιτέρως ξεχωριστή και σημαντική ημέρα για όλον τον Ορθόδοξο κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της εκκλησιαστικής επαρχίας της Αυστραλίας, και σημειώνοντας την αντικειμενική αδυναμία αποτίμησης της συνολικής προσφοράς και του έργου του **Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου.** Ο ίδιος, αξιωθείς να βιώσει εκ του σύνεγγυς, τα τελευταία 23 χρόνια, τις ευχάριστες, τις δύσκολες αλλά και τις δυσάρεστες στιγμές της θυσιαστικής διακονίας του Οικουμενικού Πατριαρχού, ξεχώρισε ως πολυτιμότερο χάρισμά Του το γεγονός ότι διαθέτει μια ανθρώπινη, αγαπώσα καρδιά. *«Αυτό το οποίο μου έχει μείνει ως ανάμνηση από όλα αυτά τα γεγονότα που ο Θεός με ευλόγησε να ζήσω κοντά Του»,* σημείωσε, *«είναι ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έχει καρδιά ανθρώπινη, ότι έχει μέσα του αγάπη». «Αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο που του έδωσε ο Θεός», συμπλήρωσε, «και είναι και το μεγαλύτερο χάρισμα που έχει για να μπορέσει να διοικήσει την Εκκλησία για 30 χρόνια, και εύχομαι για άλλα 30 ακόμη και όσα ο Θεός επιφυλάττει στην Παναγιότητά του».*

Απευθυνόμενος ακολούθως στον **Πανοσιολογιώτατο κ. Χριστοφόρο**, ο Σεβασμιώτατος αναγνώρισε ότι κι εκείνος έχει αγαπώσα καρδία, ανάμεσα στις άλλες αρετές που διαθέτει, όπως η ταπεινότητα, η αφοσίωση, η ευγένεια και η ευαισθησία. *«Δε θα σου ζητήσω τίποτε άλλο πέρα από όλα αυτά τα οποία κάνεις και μέχρι τώρα έχεις προσφέρει στην Εκκλησία»,* επισήμανε στον νέο Πρωτοσύγκελλο, υπενθυμίζοντάς του, πάντως, ότι η θέση την οποία ανέλαβε «φαίνεται πως είναι προαγωγή, αλλά κάθε προαγωγή μέσα στην Εκκλησία είναι και

ένας σταυρός». Στο σημείο αυτό, μάλιστα, παρέθεσε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από τον ενθρονιστήριο λόγο που είχε εκφωνήσει στις 2 Νοεμβρίου 1991 ο Παναγιώτατος κ.κ. Βαρθολομαίος: *«Παραλαμβάνομεν τον σταυρόν Ανδρέου του Πρωτοκλήτου εις συνέχισιν της ανόδου εις τον κρανίου τόπον, εις συσταύρωσιν ημών τω Κυρίω και τη Αυτού συσταυρουμένη Εκκλησία εις συντήρηση του φωτός της Αναστάσεως».* Έμπλεος συγκίνησης, **ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος υπογράμμισε** ότι δεν επρόκειτο για ένα σχήμα λόγου, αλλά ότι ο Παναγιώτατος είχε όντως συναίσθηση ότι παραλάμβανε έναν σταυρό από τον αοίδιμο Οικουμενικό Πατριάρχη κυρό Δημήτριο. Επανέλαβε, λοιπόν, ότι κάθε προαγωγή μέσα στην Εκκλησία είναι χαρά, τιμή, ευλογία, αλλά είναι και σταυρός, ενώ κλείνοντας μετέφερε τις συγχαρητήριες ευχές του Οικουμενικού Πατριάρχου και εξέφρασε την προσωπική του πεποίθηση ότι ο Πανοσιολογιώτατος κ. Χριστοφόρος θα φανεί αντάξιος των προσδοκιών του ιδίου και της Εκκλησίας.

Μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ακολούθησε Ιερατική Σύναξη των κληρικών της Περιφερείας του Σύδνεϋ, κατά την οποία ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας παρουσίασε το έργο και η συνεισφορά του Οικουμενικού Πατριάρχου στην Εκκλησία και τον κόσμο.